

מסורת הש"ס

(א) לעיל כו; (ב) [לעיל כג];
(ג) [לעיל כו]; (ד) ת"ח מ"ו וכן
צרי"ף ורא"ש ליתא.

תורה אור השלם

וַיֵּשֶׁא בַלֶּעָם אֶת עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן
לְשִׁבְטָיו וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ
אֱלֹהִים: בַּמַּדְבָּר כִּד ב

גליון הש"ס

מתני' ר"א מתיר. עיין
צ"ש ריש צבורים:

הגהות הב"ח

(א) גמ' שחלקו לשנים:
(ב) שם מר גמי אית ליה
א"ל דידי: (ג) רשב"ם ד"ה
סבר וכו' מטעמי גמי מפתח
גדול: (ד) ד"ה סוף וכו'
חלונותיך הס"מ: (ה) ד"ה
מפיק וכו' מוילד למדי
וסמכי מקום: (ו) תוס' ד"ה
לקח גמ' וכו' כדי שיכנס
ש"ל ויבנה שלא נמחה:

מוסף רש"י

שאין פתחי אהלים
מבזונוז זה לזה. של
יזן למון (כד) של
(מבדבד כד.) כלי שותה
עגלה מזהלכת. אם מקרסה
חוקק כל קי מזה, ושאי
קסמה שמתלי וסמסת
(שפס כד.) אין מוציאין
ויזין וגוזזזזז לזה.ר.
אלס בנות גט לא יזאל
רשס קרומת לקרס, לרס,
שלס אם רזס כנס גניז למון
למון ומזאל ראשי קרומי
למון (מערס כד.) הרי זו
בחזקתה. שניז דין טועני
לו שרשלוס כנס גניז וז
מפסיס עס הרס (חח).

מוסף תוספות

א. שהיום ומחר ישכיר אותם לאנשים ונמצא מרבה עליו את הדרך וכו' [ו]אין לפרש שלא יפתח לו פתח בחצר, דהא ודאי פשיטא, דהא לבית ידיה תני בסיפא אחד לא יעשנו שנים, כל שכן בבית אחר וכלא היה לו חלק בחצר שכלאי קנאו שלא יעשה שם פתח בחצר. מוס' מ"ד.

רבינו גרשום

ולטוסום. שאם יש לאדם חילון בחצר חבירו וכוונה לחצו חצר כנגדו וטוסמו בפנים. אם לא מיהא לאתרח בשם חילון (ששה) לאתרח הוי חזקה לכלע לחצו לטוסמו: לקח. אחד מן השותפין: שיש בחצר אחת לא יפתח לחצו השותפין. מפני שמכרה על השותפין דריסת רגל של אותן שהיו דרין באתות שיש מה שלא היה שם קודם לכן: בנה עליה על גבי בית ורוצה להסוכה לבית ביהא לא יפתח לא חצר בחצר השותפין מפני שמכרה עליהם הדרך: אלא אם רוצה כר. מפרש במי. והלא מביא על הדרך.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מ.

רפג א מיי פ"ו מהל'
שכניס הל' וסמג עשין
פז טוש"ע ח"מ סי' קנד
סעיף יב:
רפד ב ג מיי פ"ה סס הל'
ח סמג סס טוש"ע
סס הניח א:

רַפָּה ד מַיִי שֶׁס הָלִי ו
טוֹשׁ״ע שֶׁס סַעֲיָף ג:
רַפּוּ ה מַיִי שֶׁס הָלִי י
טוֹשׁ״ע שֶׁס סַעֲיָף ד:
רַפּוּ ו מַיִי שֶׁס הָלִי ו
טוֹשׁ״ע שֶׁס סַעֲיָף ג:
רַפָּה ז ח ט מַיִי שֶׁס הָלִי י
יֵא טוֹשׁ״ע שֶׁס סַעֲיָף
ד:

דפנא י מיי פייג מהל' נוקי
ממון הל' כג סמג
עשין שס טוש"ע ח"מ סי'
תין סעיף א:

רצ ב מ"י שם הל' כד
טוש"ע שם סעיף 3:
רצא ל מ"י שם הל' כה
טוש"ע שם סעיף ג:
רצב מ מ"י שם הל' כג
טוש"ע שם סעיף א:

רבינו גרשום (המשד)

מזמי בונה את החרדו ואת
התהילה דקמארל לא עליה
ממש את שחקל חרדו
לשנים ורמל הדקמארן חרדו
החורב ורמל עליה דקמארן
אפאת שרורין אפדריץ
התנינו חיל הנפמי ושוכר
החורב לרדיו. את אמות
והלא מרבה עליהם חרדים
לא מצר אחרים דרשם חרדים
היה לו בית בית היה יתור
מן החורבן אחרים לא
היו יכולין לעכבן שלא
יכנסו ושלא יצאו בחצר כן
נעשו כיון שלא שנה ביה
החורבן אלא שהיה כמן שהיה
לחלקו לשנים הכנים ויהיה
החורבן אחת אין ידיו
לעכב: **פִּיטְקָא**. שלא היו
מבזיזין לו כנגדו זה. מפני
החורב: אריות: אם היה חסד
(הפתחת): דקא שקיל' ה'
החורבן בחצר אחרים היה
שעור ב' פתחים: אבל בר
החורב (טפח ב'י). אמות.
לשטירה בר ארבע אמות
החורב (ב'י) דקא שפיר מדי
סדוק חסד לא שרק אלא ד'
אמות כלל פתח שהוא חרדו

לחלוקה היא חוקה לזה הסתם שלא
זה: שאין אדם עשוי שסומקין אורו
רוב בני אדם יואצין ונכנסין עכשו
והיה שם קודם לכן והוא מכניס
למקח בית בחצר אחרת לא יפתחנה
לחצר השותפין. פירוש אפילו
לביטוי כד' (א) שלא יכנס ממנו לחצר
השותפין: ר"ל אין להם שותפות
שבינה עליהם. מסיפיה דקרא
דריש דמביז ומהי עליו רוח אלהים:
נפלה

לא יפתח אדם לחצר השותפין
יעשנו גדול אחד לא יעשנו
וחלון כנגד חלון יהיה קטן
מנהגי מילי א"ר יוחנן דאמר
לשבטיו מה ראה ראה שאין
שתשרה עליהם שכינה: היה
בר ד' לא לישוייה בר תמניא
ה בר ארבעה שפיר דמי א"ל
מינק בפיתחא רבה לא מצינא
י בר חמא למימר בר ארבעי
בחצר אבל בר תמני לישוייה
ממר ליה בחד פיתחא מצינא
אבל פותח הוא לרה"ר פתח
י מבני רה"ר: **מתני'** ^ב אין
ר"א מתיר כדי שתהא עגלה
מראות לרה"ר אלא אם רצה
וגוזמראות הרי זו בחזקתה:
מוציאין זיזין וגוזמראות וכו':
גברא נמי הוה ליה זיזא דהוה
נא לקמיה דר' אמי א"ל זיל קוץ
מפיק בני מבואה מחלין גבאי
ינאי הוה ליה אילן הנוטה
אילן הנוטה לרשות הרבים
אתא לקמיה דר' ינאי א"ל
זיל

אֶלֶסְתוֹם לֹא־לֶחֶד הוּא חֹזֶק שְׂאִין אָדָם עֲשֵׂי שְׂמוֹתִים אוֹרוֹ בְּפִנּוּי וְשׁוֹתֵק; לֶקַח בֵּית בַּחֲצֵר אַחֶרֶת לֹא יִתְחַנֵּנוּ לַחֲצֵר הַשּׁוֹתֵפִין; מֵאִי טַעֲמָא בְּמִפְנֵי שְׁמַרְבָּה עֲלֵיהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ אֵימָא סִיפָא אֵלָא אִם רִצָּה בּוֹנֵה אֶת הַדֶּרֶךְ לִפְנֵים מִבֵּיתוֹ וּבּוֹנֵה עֲלֵייהָ עַל גְּבִי בֵיתוֹ וְהֵלָא מִרְבָּה טֵלּוּי אֶת הַדֶּרֶךְ אִמֵּר רַב הוֹנָא בְּמֵאִי חֶדֶר

שחלקו ⁽⁶⁾ בשנים ומאי עליה אפתאי: **מתני**
פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון ה' היה קמן
שנים י' אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פ'
עושה אותו גדול ואחד עושה אותו שנים: **ג**
קרא וי'שא בלעם את עיניו וירא את י'שראל ע'
פתחי אהליהם מכוונין זה לזה אמר ראוי'ן הל'
קמן לא י'עשנו גדול: סבר רמי בר חמא למי'
דקא שקיל תמניא בחצר אבל בר תרתי ליש'
רבא ^המצי א"ל בפיתחא זוטרא מצינא לאצטנו'
אצטנועי מינד: אחד לא י'עשנו שנים: סבר ו'
לא לישווייה תרי בני תרתי תרתי דקא שקיל ת'
בני ארבעי ארבעי שפיר דמי א"ל רבא ^המצי'
אצטנועי מינד בתרי לא מצינא אצטנועי מינ'
כנגד פתח: דא"ל סוף סוף הא בעית אצטנו'
עושין חלל תחת רה"ר בורות שיחין ומעורות'
מהלכת וטעונה אבנים ^האין מוציאין זיזין וגנו'
כונס לתוך שלו ומוציא ^הללקח חצר ובה זיז'
גמ' ורבנן ^הזיזימנין דמפחית ולאן אדעתיה: א'
ר' אמי הוה ליה זיזא דהוה נפיק למבואה וההו'
מפיק לרה"ר ^ה(הו' קא מעכבי עליה בני רה"ר)
אמר ליה והא מר נמי אית ליה ^ה(דירי למבוא'
דירך לרשות הרבים מפיק מאן מחיל גבך:
לרשות הרבים הוה ההוא גברא דהוה ליה
אתו בני רשות הרבים הו' קא מעכבי עילא

מה טובו אהליך קדייך: סדר רמי זר
ירחיבנו לח' אמות דקמפסד לבעלי
כדאמרין בפרק ראשון (לעיל א.)
יל אלא ארבע אמות. אבל לזניעותא
דשקיל נמי ד' אמות: בחצר כבד
נמי אלא שש שקל ד' אמות בחצר: לשויות
אמות בפחת אחד מה' י' אמות
כשהוא נעול יכולני להשתמש בחצר
שמי יהיה פתוח: סוף סוף הא בעית
חלונותיו: ב"רנ"ו אין עושין חל
לדין על עסקי ממונו. ומפרש ואזיל
מהלכת דר"א אלא בחד השתא ולא
קטנות: וגוונטרואס. קורות גדולות
בני רה"ר יתנהו גביה ליתמחלו:
וזין וגוונטרואס. הבולטות לרשות
הואיל היזין הוא היה צריך להביא
עמה טענה אבל לוקח לא צריך
וטוענין ללוקח [לעיל כג.]: גמ' ורנן.
דעובר ברה"ר ויעבור ויפול: מפיק
דה"ר. שופיו מוזיקין לגמול ורובדו:
זיל

שבת (דף ק"ו): **אמר ר'און הללו כו'.** מדכתיב התם **צמצמדי** יעשו גדול היינו דלי הוה פתח צר ד' אמות רחב וצד כנגד כל הפתח צאורך ארבע אמות רחוק מן הפתח כנגד רוחב כל הפתח ואילו מעיקרא לא הוה כך **למטנטי** פתחה קטן **למטנטי** גדול: **צד כו' אמות: לשייבי דא ארבעי.** דלא מספיד הפתח דרמשיקרא לא תמי בלטר כמעיקרא. ולאינטנטי נמי לא חיישינן דמה ח' אמות יש לו פתוחות לאחר: **בחד פיתחה מניא אינטנטי** חס' לא מניא לאינטנטי כל כך דאפי' אם האחד נעול ודרך פתח הציט ורובצי סוסים וגמלים רואין בתוך חוקא דאמי מחמתיה שאין רגזים של בני אדם ליוזק וליזם: **ת: ר'און מחיר.** אלף שיכסכו ריכסו חוק כדי שתהא עגב יפול וסבא אמרינן צבצב קמא (דף ק"ג): **ויזין.** קוררין פן יכסו צבצב צני רה"ו והלכך פני מוניאין דהא גניחין מקרקעו לתוך כשיעור הוואת זיזין ומוניא: **וט** ח ואומרים אימר כונס לתוך שלו היה אצל המוכרה ל י חוקה החוקמי ובנכסי לתוך שלי דהויא לה חוקה וזון היאך הויא המוכר את הזיזין לתוך לרה"ר דטוענין ליוזם ישינן משום דזימנין דמתלעי מתוכו ויפחות ולא אדעתא קום הלוך כל בני החצירות הוא: **הוו מעבדי עוליה צ**

(א) גרסה דהוא 'ציון על הבמה' דסבב רמי בר חמא למימר דבר ד' לא לישווייה בר תמיא דהא שהיל וכו'.

[illegible]